

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălănatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiin, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli republicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiin, în 7 Septevre.

Dacă în numărul ultim, constatând o sterilitate deosebită pe câmpul politice interne, totuși am putut înregistra unele sciri de importanță cu privire la viața parlamentară de dincolo de Laita: astăzi suntem siliți a ne măturisi perplesitatea, în care ne aflăm, dacă este să prezentăm cetitorului ceva nou de oarecare însemnătate. Politica din lăuntru în momentul acesta stagnează cu totul atât în Cis- cât și în Transilvania, căci și aici și acolo privirile tuturor sînt îndreptate asupra Vienei, sau mai bine asupra principelui Bismarck, care după o telegramă din Viena dto 18 Septevre c. n. a fost așteptat eri sara acolo, prin urmare petrece astăzi deja în capitala Austro-Ungariei.

Toți se întreabă că: ce caută marele cancelar german în Viena? Nu se poate, că el întoarce numai o simplă vizită contelui Andrassy, care îl cercetase mai înainte în Gastein. Aceasta nu se poate, chiar dacă am admite cu unii publiciști sarcastici, că „principele Bismarck vine la Viena, pentru ca prietinel seu Andrassy să aibă parte de un conduct funebal de prima clasă...“ Dar nici așa departe n'am pute merge să credem, că în Viena se tractează astăzi precum susțin unele diare, despre o alianță între Austro-Ungaria și Germania, despre un pact, în care să fie cuprinsă garanția reciprocă a teritoriului amânduror imperii. La toată întemplantarea însă petrecerea cancelariului german în Viena va întări din nou raporturile amicale între cele două imperii și solidaritatea lor față cu Rusia. Nu cumva și față cu Italia? Cine ar pute-o sci deja astăzi? Unii pretind din contră, că și Italienii în urma urmelor vor lua parte la concertul austro-unguresc-german. Adevărat că e cam cu greu, a interpreta în acest chip atitudinea monarhiei italiene cu deosebire față cu Austro-Ungaria. Dar în sfârșit, ce mai sci? Savoia, Nizza și Corsica astăzi sînt franceze! Rasa latină? Puțin împoartă! (Mentana!) Astăzi mai mult ca ori și când: interesul poartă fesul.

Este adevărat, momentan affi prin diare indegetări la agitările cabinetului Cairoli în capitala Sârbiei. Italia, așa se șoptește, sumuță pe Sârbi pentru ocupația austriacă în Novi-Bazar, de unde altcum, luând în privire scirile mai nouă, ducele de Württemberg și grosul trupelor s'a reintors deja la Seraievo, lăsând în Plevlie și Priepolie numai câte un batalion ca garnisoană.

Nu s'ar pute hotări, dacă în adevăr și Italia pe lângă Rusia, are parte la cele ce se petrec în principatul sârbesc. Din Belgrad adevărat vine scirea despre o activitate neobișnuită, ce s'ar desvolta întru reorganizarea armatei, întru întregirea munițiunii... Nu scim, dacă s'ar pute aduce în legătură cu aceasta ducerea lui Nichita la țarul din Rusia, pe care se dăce, că ar voi să'l liniștească pen-

tru petrecerea potentatului muntene-grean în Viena.

Una am pute-o afirma cu toată pozitivitatea: România n'are absolut nimic de-a face cu așa numita „solidaritate a Slavilor de Sud“. Se răspândise adevărat faima în zilele aceste — poate că numai cu scopul a pute apoi desminti serbătorește — că Principii de pe peninsula balcanică vor ține un congres, anume în orașul sârbesc Niș, pentru a se sfătui asupra intereselor lor egale. Noi n'am putut da credemnt de loc acestei sciri.

România are altă ocupațiune: ea se frământă mereu, și în momentul de față doar mai mult ca ori și când, cu *cestiunea israelită*. Sciri din Bucuresci dto 17 Septevre c. n. ne comunică următoarele: Astăzi camera a ținut o ședință sub presiul lui Rosetti. 123 deputați au fost prezenți. Toți ministrii au asistat. Guvernul n'a prezentat nici un proiect de lege cu privire la revisiunea constituției. Maiorescu cere amnarea dezbaterii asupra revisiunii, până va prezenta guvernul noul proiect de lege. Boerescu arată că guvernul ar comite un act neconstituțional, dacă n'ar permite dezbaterea asupra proiectului de lege elaborat de cătră camera; Boerescu adaugă, că guvernul își va împărtăși părerea sa la momentul potrivit. Măne se continuă dezbaterea. Senatul n'a ținut ședință; el a lucrat în secțiuni. — Altă scire comunică, că un proiect, care propuse împămenținerea după categorii, a fost retras, deschidându-se apoi dezbaterea asupra proiectului acelei fracțiuni, care nu vrea să scie de nici o revisiune.

Cestiunea Israelită.

Ovreei din Ungaria.

(11 Urmare)

În numărul dela 24 Maiu al „Timbului“ au fost espuse datele oficiale privitoare la destructiva înriurire a Ovreilor din Galiția. Ori-cine s'a putut incredința, cum Ovreei din Galiția sciu să se folosască de drepturile ce li s'au acordat în virtutea sublimelor principii umanitare. Grație înriuririi lor economice și morale, în timp de numai cinci ani de zile s'au luat dela populația autohtonă, prin vîndare silnică și pentru nesce datorii de nimic, vre-o 800,000 averi imobile, și așa au fost destul câți-va ani de egalitate, pentru ca Ovreei să producă o nouă inegalitate, făcînd din galițieni, instăriți mai înainte, nesce oameni fără de căpătăiu și iloți ai neamului lui Israil.

Acelesi rezultate am pute să le constatăm și pentru alte țeri în care Ovreei sînt mai numeroși, și în deosebi pentru Ungaria: însă „non bis in idem“: credem că e destul a ne fi lămurit asupra înriuririi lor în o singură țară, pentru ca să nu ne mai indoim, că nici în alte țeri nu ne putem aștepta la alte rezultate. Pretutindenea Ovreei sînt Ovreei.

Vom căuta deci să lămurim înriurirea Ovreilor în Ungaria dintr'un

punct de vedere deosebit de acela, din care am privit pe cei din Galiția, și anume din punctul de vedere al organizației lor.

Pentru ca în timp de câți-va ani să poată produce colosalul rezultat al desmoștenirii unei populațiuni de 3,000,000 suflete, Ovreei trebuiau să fie strins uniți prin o organizație severă: Vom espune această organizație a lor pentru Ungaria.

Avem înaintea noastră rezultatele recensimntului oficial dela anul 1869—70, statistica „Hazáng és Népe“, scrisă de d. Carol Keleti și premiată de academia maghiară, datele oficiale adunate de eparchiile române de peste Carpați, conspecte statistice speciale privitoare la mai multe comitate și un discurs rostit de d. deputat Victor Istóczy în ședința dela 24 Iunie 1878 a dietei din Pesta: din toate aceste vom alege și verifica cifrele ce espunem.

După „Magyarország ethnografája“ (Etnografia Ungariei), scrisă de d. Ioan Hunfalvy și tradusă în limba germană de d. Schwicker, erau în Ungaria

la anul 1785 cu totul	75,089	Ovreei,
„ 1805	127,816	„
„ 1840	241,632	„
„ 1848	292,000	„
„ 1857	413,118	„
„ 1870	552,133	„

Deci în timp de 85 ani Ovreei s'au sporit pe teritoriul Ungariei dela 75,098 la 552,133 suflete, ceea ce va să dăcă, că astăzi numărul lor e aproape de 8 ori mai mare ca acum 95 ani.

În același timp populația totală a Ungariei nu s'a îndoit, căci la anul 1787 s'au numărat în Țara-Ungurească și Croația 7,116,789 suflete, cari până la 1870 nu s'au sporit decât la 12,773,227.

Această deproporțiune în mișcarea populațiunii se urmează și în zilele noastre.

Astfel buletinul statistic al Ungariei arată, că până la 1875 populația țării unguresci și a Ardealului a scădut dela 13,561,245 suflete ce era la 1870, la 13,526,459, deci cu 35,786.

Pentru anii 1872 și 1873, când holera bătuse Ungaria, scăderea a fost chiar de 324,346. Tot în acești ani însă numărul Ovreilor s'a sporit numai și numai prin progenitură cu 20,030 suflete.

Deci, în vreme ce populația autohtonă scade, Ovreei se sporesc chiar și pe timpul când țara e bătută de o boală epidemică.

Causele acestei disproporțiuni sînt multe și deosebite. Trecînd însă deocamdată cu vederea pe cele economice și pe cele morale, vom releva numai două foarte caracteristice.

Pe timpul holerei ce s'a ivit la anul 1851 în Pesta, dr. Tormai constatata, că pentru creștini mortalitatea a fost de 1.85 la sută, eară pentru Ovreei numai 0,237 ceea ce va să dăcă, că dintre 100,000 creștini au murit 1850, eară dintre 100,000 Ovreei numai 237.

Tot în Pesta pe timpul holerei

dela anul 1866 au murit din 100 bolnavi ce se aflau în spitalele creștine câte 51,76, ear dintre cei aflați în cele ovreiesci numai 34.

Evreei prin urmare afară de toate celelalte, se mai bucură și de un fel de imunitate față cu boalele epidemice.

O altă imunitate, pe care și-o procură însiși, este aceea, pe care o au față cu serviciul militar.

Deși sînt cetățeni ai Ungariei și se bucură de toate drepturile civile și politice, ei află chipuri spre a se scuti de serviciile militare. Astfel la anul 1870, din 553,641 Ovreei, nu erau în armata regulată decât 1295, eară în cea toritorială 213 Ovreei, în vreme ce comitatul Aradului cu o populație de numai 271,988 suflete, deduse pentru armata regulată un contingent de 5371, eară pentru cea toritorială unul de 633 ostași.

Dar aceste imunități în cele din urmă nu sînt decât rezultatele acelei organizațiuni severe prin care Ovreei sciu să și asigureze buna stare economică și disciplina socială.

Chiar prin firea lor ei sînt o companie de exploatare și, prin urmare organizația lor este aceea a ori-cărei companii, ai cărei membrii, uniți prin identitatea de interese, se spriginesc unii pe alții, își mână reciproc apa la moară, se feresc de a și face concurență și se răspîndesc pe întregul teritoriu ce vor să exploateze.

(Va urma).

Memoriu,

asupra revisiunii art. 7 din constituțiunea română.

(Urmare)

Nicăiri Evreei n'au fost priimiți în grămadă la egalitatea civilă și politică. În Franca emanciparea lor completă datează numai de două generații. În Englitera, ea nu s'a îndeplinit definitiv de cât în 1858. În Austria numai dela 1860 ei pot să aibă bunuri fonciare. Suedia nu le era întreagă deschisă înainte de 1854. La Roma în 1869 erau încă țercuiți în Ghetto. Ear în Algeria au așteptat drepturile cetățenesci până la 1870.

Pentru ce să se pretindă României ceea ce o altă țară n'a făcut? Pentru ce să i se facă o crimă dacă urmează esemplul ce atâtea alte țeri luminare și într'adevăr liberale i-au dat? Pentru ce să i se refuze beneficiul experienței câștigate de mai marele ei în civilizație și în practică? N'are ea dreptul, de esemplu, a se instrui de lumina faptelor ce s'au urmat în Algeria? Acolo, în 1870, 30,000 de Evreei au fost naturalizați în grămadă, cu escluderea Arabilor, cari nu pot să obțină decât naturalizația individuală; dar această măsură, pregătită însă de mult, după ce a provocat, în 1870, o revoltă sângeroasă, cu greu înăbușită, a produs schimbări economice și sociale, ale căror urmări superătoare se simt încă adînc.

Evreei algerieni, îndată ce s'au vădut emancipați, aici au dat aer de

viță dominantă și s'au pus să exploateze pe Arabi, ale căror pământuri și imobile le cutropesc pe nesimțite. Și, departe de-a se apropia de aceia cărora le dătoresc nise foloase atât de mari, ei rămân țercuți, ca și în trecut, în strimtele hotare ale castei lor. Nu iau parte nici de cum la sforțele națiunii; din contră, caută a se sustrage dela îndatoririle ce le impune titlul de cetățean, fără să neglige însă vr'odată a revindeca foloasele ce le asigură; aceasta este mărturia tuturor celor cari cunosc Algeria și pe care nu se va sfîi a confirma bătrânul soldat, distinsul bărbat de stat, care a guvernat șase ani de zile această provincie a Franciei, și care acum reprezintă patria sa la Petersburg, generalul Chanzy.

Se mai poate invoca în această privință o altă autoritate incontestabilă: aceea a domnului Thiers, care ca president al consiliului și cap al puterii executive, a prezentat în Aug. 1871, prin d-n Lambrecht, ministru de interne, un proiect de lege, prin care abroga decretul emancipării din 1870.

Espunerea motivelor acestui proiect de lege este însemnat; ea pare că a fost scrisă chiar pentru Evreii din România. Vorbind de acei din Algeria, eată cum se rostesc redactorul espunerei:

„Ei au conservat obiceiurile și instituțiile tradiționale, cari au permis viței lor să străbată secolii, fără să se amestece... Ei nu se consideră ca făcând parte din comunitatea politică... Rămân oare cum străini de această comunitate... Nu se pot aștepta dela ei voturi cari se fie dictate de considerații politice sau de apărarea intereselor municipale... Ei formează și continuă a forma un corp deosebit... înzestrat cu o existență proprie... Ei își vor îndrepta totdeauna într-o singură parte toate forțele de cari dispun.

„Israeliiții — mai țice espunerea — nu s'au supus decât cu estremă silă la serviciul militar... Temperamentul și obiceiurile lor se opun absolut la încorporarea folositoare în șirurile armatei noastre... Ei sînt incapabili de serviciul militar.“ etc.

Cifrele date de ministerul de războiu din România confirmă în mod singular această apărare. Dela 1864 până în epoca actuală, numărul tinerilor Israeliiți români cari s'au supus la legea recrutăției, n'a fost decât de 2314, și dintr'aceștia au fost 1333 desertori sau nesupuși, 29 reformati, și 87 șterși ca supuși străini.

În privința cestiei naturalisării, autorul „Espunerii“ nu este mai puțin instructiv; el vorbește încă, fără să scie, pentru România:

„Israeliiții algerieni, cu tot numărul lor, n'au reclamat nici odată naturalizația într'un mod colectiv... Trebuie să așteptăm ca timpul și progresul instrucției să'i facă a o dorii... Ea nu trebuie să le fie prezentată, decât ca o favoare individuală. Naturalizarea în masă, adaugă el în mod judițios, nu tinde decât a perpetua osebire de origine și a crea un instrument în serviciul patimelor și intereselor, de care nu putem îndestul să ne ferim.“

Apoi aceasta stare de lucruri se impune României a o stabili în sinul său? Și se sfătuiesc serios Români a face în țara lor ceea ce demnul Thiers, spriginit de toți membrii cabinetului său, vedea că reese atât de rău pentru Algeria?

Erau până mai dăunăți, și sînt încă țeri în Europa, în cari egalitatea credințelor religioase, din punctul de vedere civil și politic, nu este atât de completă, cât se cere a fi în România.

Fără să vorbim de marele imperiu rus, unde Evreii n'au drepturi e-

gale cu creștinii, să menționăm Portugalia, unde nu se bucură de prerogative politice: Norvegia, unde spre a fi cetățeni, ei trebuie să se naturalizeze: Suedia, unde este tot așa, și unde ei nu pot locui decât în orașe. Bavaria, în fine, unde numărul lor nu poate să treacă oare cari limite determinate.

(Va urma).

Cestiunea Arab-Tabiei.

Diarul „Politische Correspondenz“ primesce dela Silistria, cu data 30 August următoarele relativ la cestia Arab-Tabiei.

„Articolul 2 al tratatului dela Berlin țice espres, că frontiera în nordul Bulgariei, de partea dreaptă a Dunării, dela vechea fruntarie sârbească are să meargă până la un punct, care are să fie hotărît de o comisiune europeană, spre resărit dela Silistria. Această comisiune s'a compus și consistă din următorii delegați; colonel Ripp (Austro-Ungaria), comandantul Lemoyne (Francia), colonel Bogolubow (Rusia), colonel Scähärf (Pruso-Germania), colonel Homme (Englita), colonel Orero (Italia), și colonel Fălcoian (România). În urma unor studii făcute cu îngrigire la fața locului, toți membrii comisiunii, afară de delegatul Rusiei care a ridicat controverse în toate, se uniră pentru cunoscuta determinare a graniței, pe basa căreia Arab-Tabia se cuvenia României. Membrii comisiunii au luat act de demolarea dispusă în tratatul dela Berlin, a tuturor fortărețelor de pe Dunăre, și astfel împărțiră tot teritoriul de până acum de întăriri, de formă cercuală, dela Silistria într'o zonă ostică și vestică, așa că orașul Silistria cu cele două forturi ce se află spre apus, Megigie-Tabia și Abdul-Megid-Tabia să aparțină Bulgariei, ear forturile din partea resăriteană, anume Ordu-Tabia și Arab-Tabia (ceasta la 2 1/2 kilometre departe de Silistria) să fie alipite la Dobrogea, adică la România.

Membrul rusesc al comisiunii, colonel Bogolubow, protestă sub motiv că după datina de războiu la cucerirea fortărețelor, terenul de prin pregiur, până unde ajunge bătaia unui tun, trebuie să aparțină acestora și ceru că frontiera să se tragă la departare de 5 oare mai spre resărit, ceea ce toți ceilalți delegați au combătut în unanimitate. Densii se convocau la stipulațiile tratatului de Berlin relativ la demolarea fortărețelor, pe basa căror, a încetat de-a mai exista ori-ce complex de întăriri dela Silistria ca atare, și arătau că Silistria n'a fost cucerită, ci a fost desertată de bună voie de Turci în urma preliminarilor de pace, ca și celelalte fortărețe. De oarece comisariul rusesc nu voia să admită nici a se face o punte la distanță de vre-o 900 metri spre resărit de Silistria pentru împreunarea teritoriului cis și transromân, ci susținea ca această punte să se facă la Dichizeni, 35 chil. din jos de Silistria, pe unde a fost în espediția dela 1853 și 1854 un pod de trecere peste Dunăre al Rușilor, țicând că această localitate este cu mult mai potrivită pentru construcțiunea unui pod, comisiunea merse la fața locului, și studiind cu de-amăruntul amândoi țermii Dunării, se convinse că aici nu poate fi vorba de construcțiunea unui pod. Comisiunea, constătătoare din bărbați speciali, trebuie să facă o lucrare, care să supoarte cea mai strictă critică a bărbaților de specialitate, ceea ce a și făcut.

După ce s'a comunicat guvernelor interesate elaboratul pentru delimitarea frontărilor, guvernul român ocupă noua frontarie și prin acesta și Arab-Tabia. Este cunoscut că acest pas întărită grozav pe guvernul rus și că o divizie rusască de infanterie dimpreună cu un regiment de cazaci

cu 48 de tunuri, în total 13 mii de oameni, au primit ordin să alunge pe Români din Arab-Tabia. Necunoscute sînt însă împrejurările mai apropiate ale acestei întâmplări și ele sînt destul de interesante pentru a merita să fie espuse aci. Comandantul divisiunii rusesci provocă pe comandantul român să evacueze numai decât teritoriul, cu condiție că în cas de opoziție toată garnisoana până la ultimul soldat va fi nimicită. Câte-va minute mai târziu trupele rusesci înaintau sub signale continue de asalt spre Arab-Tabia, și garnisoana română în număr abia de 800 oameni, se retrase grabnic într'un loc sigur.

Cu ocazia evacuării Bulgariei de trupele rusesci, armata rusă deșertă și Arab-Tabia; guvernul din Petersburg însă să fi arătat celui român că o nouă ocupare a acestei localități din partea trupelor române va fi considerată ca o declarare de războiu. Așa se susține cel puțin în toate cercurile bine informate, prin cari se mai afirmă și aceea, că Rușii ar fi prevădut cu arme pe Bulgarii din Silistria, ca să poată asigura, în unire cu un batalion din miliția bulgară Arab-Tabia.

Dacă ia cine-va în deosebită luare aminte localitatea dela Silistria, va afla îndată importanța ce o pune Rusia de-a vedea Arab-Tabia și Ordu-Tabia (de care până acum n'a fost încă vorba) în stăpânirea Bulgarilor. Poziția importantă și favorabilă a Silistrii atât din punct de vedere topografic, cât și strategic, a format încă în antecitate o baricadă foarte activă pentru apărarea părții resăriteane a Bulgariei actuale. Cine va avé Varna și Silistria în mână posedă cheile Bulgariei. Prin deslipirea Arab-Tabiei și Ordu-Tabiei, Silistria pierde această însemnătate pentru Dobrogea. Dacă Rușii voiesc să manșină *status quo* cu Bulgaria, după cum o a format tratatul dela Berlin, atunci importanța Arab-Tabiei a dispărut de oare-ce Români n'au de gând a periclita Bulgaria. Din contră, Arab-Tabia și Ordu-Tabia în mâinile Bulgarilor sînt un izvor nesecat de îngrigiri și pericole pentru Români de oare-ce Dobrogea, cea schimbată pentru Basarabia, ar sta totdeauna la discrețiunea a Bulgarilor.

Din partea Rusiei se accentuează că granița trasă de comisia internațională nu se poate primi nici din acel motiv, că e prea aproape de Silistria, și ar veni viile și moșiile locuitorilor din acest oraș pe teritoriul României, ceea ce provoacă vămi și alte lucruri de acest fel. Mai departe este îngrigiată Rusia, că orașul Silistria, care până acum a avut un important comerț de transit, acum ar trebui să decadă.

Pentru împărțirea fostelor întăriri ale Silistrii în două zone, frontiera a rezultat dela sine în mod foarte natural. Ea duce pe vale înainte spre înălțimea care se întinde dela nord-vest spre sud și apoi spre sud-est. Ce e drept sînt câte-va vii ale locuitorilor din Silistria, cari se întind preste graniță; dar aceste sînt puține. Prin actuala regulare a granițelor Silistria va suferi oarecare micșorare, care însă nu va fi nici de cum simțită, de oare-ce acest oraș va rămâne și de-aci înainte un punct important de trecere. O parte din locuitorii turci ai Silistrii s'au retras cu Români și celelalte națiuni și s'au așezat în lăuntru graniței românesce, de oare-ce cine-va poate trăi cu mult mai ușor între Români, decât sub domnia Bulgarilor. Ostrovul, care se află la o departare de 5 kilometri (reședința unui sub-prefect), care numără până acum 250 case, s'a mărit considerabil prin această întâmplare și va înflori tot mai mult, cu cât guvernul român are cea mai mare bună-voință pentru

ridicarea bunei stări și prosperării țerei.

De curând s'a vădut prin țiare scirea, că guvernul rus ar fi făcut puțerilor interesante o comunicare despre aflarea unui loc potrivit pentru construcțiunea unei punți. Cine a învățat a cunoaște aceste terene prin studii trebuie să se îndoiască de această comunicare, de oare ce locurile acele sînt de tot nepotrivite pentru scopul acesta. Punctul cel mai potrivit pentru clădirea unui pod e acela arătat de comisiunea internațională. Aceasta se află cam 900 metri spre est de Silistria, trebuie legat cu satul Chiecu, care se poate împreuna cu orașul Călăraș, ce e în departare de 3 sferturi de oară.

În fine trebuie observat, că fortificațiunile fortului Arab-Tabia au fost dăremate în Iulie de Ruși.

Din această descriere nepărtinitoare vede ori și cine nedreapta refuzare a Rusiei într'u acceptarea hotărîrii comisiei internaționale, și ce sens are cererea din urmă a Rusiei, că pe când o comisie tehnică va cerceta la fața locului să se trateze direct între cabinete într'u ajungerea la o înțelegere.

Această cestiune o va pute decide numai o comisiune internațională, și e sigur, că conclusia aceleia va fi egală cu a celei precedente, căci de astă dată nu se poate impune forța și nu se poate ignora ce e imposibil de ignorat.

Un proces de presă.

(Înceiere.)

Procurorul de stat Ioan Deesy (mai înainte unguresce apoi nemțesc). Acusatul a țis că acusa nu are nici un înțeles, căci îi lipsește ori ce substrat. Din contră, eu sînt convins că acea publicațiune merită pedeapsă îndoită: 1, ca delict în contra legii de presă; 2, ca delict în sensul § lui 302 din codicele penal. Nu este esact că acea publicațiune ar fi un document istoric, căci de ar fi document, ar fi trebuit să se tipărească cu litere cirilice. Apoi nici că este de vre-o valoare. Acea scrisoare fu aruncată din biblioteca dela Beiș ca hârtie de nimic. Deci nefind ea de nici o valoare, urmează că s'a publicat cu alt scop.

Tot așa nu este adevărat, că actul de acuză ar fi redactat în contra instrucțiunilor. Eu am denotat cuvintele „Mongoli“, „Barbari.“ Nu este vina procurorului, că întreaga scrisoare este plină de insulte. Apărătorul nu are drept să tragă pe procuror la răspundere, pentru ce nu a intentat proces autorilor. Locuința propriului autor Mărginean, nu este cunoscută, celalalt nu avuse de scop a publica scrisoarea aceea. Tot așa și-a justificat și comitetul asociațiunii procedura sa, și din acea cauză sistasem persecuțiunea contra lui. Observările făcute despre alte publicațiuni nu au a face cu aceasta. De altmintea eu sînt datoriu numai superiorilor mei cu răspundere, și nici decum apărătorului.

Articolul incriminat nu cuprinde numai lipsă de încredere, ci inteligența românească e provocată, ca nici în viitor să nu dea mâna cu Ungurii. Această publicațiune s'a făcut cu scop, ca tocma acuma să abată pe Români dela manifestațiuni amicabile țată cu Maghiarii. Dacă redactorul ar fi scris la acea publicațiune vre-o notă muștrătoare, atunci procuratura nu ar fi ridicat acuză contra lui.

Deci eu vă rog ca să enunțiați, că acuzatul este vinovat. Propunerea 'mi-o dau în scris și cer ca să se alătore la protocol.

Presidentialul cătră acuzat: D-ta vrei să mai observi ceva?

Acusatul George Baritiu: Dl procuror țăgăduiesce, că documentul ar avé valoare istorică. Dacă ași fi putut presimți în doiala aceasta, atunci ași fi cerut părerea unor specialiști esperți, de oarece sînt convins, că bărbați de știință maghiari ar atribui documentului valoare istorică.

Trec la un alt moment. Domnul procuror mă aruncă în prepus țicând, că dacă

a și simți eu altmintea, a și fi scris vre-o notă muștrătoare la acea publicațiune. Acți vă rog onorabili domni jurați, ca să mă puneți sub scutul și apărarea §-lui 11 din codicele penal, în care se cuprinde curat, că nimeni nu poate fi tras la răspundere pentru idei și scopuri intime. De altmintea eu am un trecut de 41 de ani în calitatea mea de publicist. Ideile mele stau la lumina zilei, convicțiunile mele sunt cunoscute. Eu nu le voi renega vre-odată; voi muri cu ele în linisce sufletească.

Apărătorul Albert Arz de Strausenburg: Domnul procuror și-a predat propunerea sa în scris și a cerut, ca aceea să se pună la protocol și prin urmare să se dea și juraților. După § 66 al ord. de presă procedura înaintea curții cu jurați este orală și juraților nu li se pot da informațiuni în scris. Eu sunt în perplexitate, fiindcă nu știu, dacă dl procuror din primirea sau respingerea cererii sale are de cuget a face o nulitate. Mă rețin în privirea aceasta dela o propunere hotărâtă, pentru a nu contribui din parte mi la așa ceva.

Încât pentru observările d-lui procuror, apoi eu n'am tăgăduit, că el este răspundătorul numai superiorilor sei. Și nu mi-a trecut prin minte, a l trage la răspundere; ci eu am exprimat numai o părere contrară, la ce apărătorul nu este numai îndreptățit, ci și deobligat.

Procurorul ține că acel document nu ar fi de nici o valoare, din cauză că direcțiunea a gimnasiului dela Beiuș nu l-ar fi lăsat în bibliotecă. Apoi acest cas nu ar fi cel dintâiu, când oamenii nu află, nu descoperă diamanete. Cu această nu voi să țin, că tocma documentul acesta ar fi diamant. Însă toate cercetările istorice trec prin două stadii: 1. Adunarea de material și de documente; 2. Critica acelu material și defigerea valorii lui. Eară apoi despre aceste păreri pot să diferă. Eacă de es. în arhivul societății transilvane pentru cunoștința patriei, se publicară cataloage de ale studenților sași de pre la universitățile germâne din veacurile trecute; despre valoarea acestor publicațiuni păreri pot fi diferite.

Dacă dl Baritiu ar fi avut de scop să agiteze, ar fi publicat acel document în vre-un diar politic, eară nu în o foaie științifică. Această i-ar fi fost cu atât mai ușor, căci și el este redactor al unui diar politic. Tot așa de curiosă este și opiniunea cealaltă a procurorului, că dacă acel act era să fie considerat ca document, trebuia să se fie tipărit cu litere ciriliane și să nu obvină abateri dela original. Cu aceasta dl procuror nu a demonstrat nimic. De altmintea dl Baritiu nu văduse până astăzi originalul, decât numai copia trimisă lui dela Beiuș.

Dl procuror pretinde că acuzatul să fie scris vre-o notă muștrătoare, și fiindcă el nu a făcut aceasta merită pedeapsă. Dacă ar fi așa, atunci ori-ce proces de presă ar fi preste puțință de a se mai intenta, căci atunci ori-ce redactor s'ar îngriji, ca publicațiunile periculoase să le apere cu câte o notă. Tocma din contră, eu din nescierea unei note țin, că acuzatul e nevinovat. Deci vă rog domnilor jurați, ca să l declarați de nevinovat.

După aceste presidentul resumă pe scurt concertațiunea, apoi pune juraților trei întrebări: 1. Dacă este G. Baritiu acela, care a publicat în „Transilvani'a” Nr 23 documentul incriminat; 2. Dacă acea publicare cuprinde agitațiune contra națiunii maghiare, și dacă ea cade sub decisiunea §-lui 302 din cod. pen.; 3. Dacă Georgie Baritiu este culpabil.

După ce președintele reflectă pe jurați la datoria lor și le dă din actele procesului câte se cer în sensul § 75 din procedura de presă, dâșii se retraseră în sala de consultațiune. După o pauză jurații s'au întors în sala de audiență, eară dl Fr. Frühbeck presidentul ales ad hoc de cătră jurați, enunță în numele tuturor juraților: că jurații cunosc în unanimitate pe acuzatul de nevinovat.

Atunci presidentul declară, că Georgie Baritiu este acuitat.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Săcele, 4 Septemvre. Ca un corolariu la corespondența dela Brașov aflăm cu cale a vă împărtăși, că în 14 August, P. archimandrit Nicolae Popea, întorcându-se dela Vâlcele a vizitat în drumul seu biserica și scoala din Herman, cari le-a aflat în stare bună, un merit nedisputabil al preotului și poporului din acea comună.

Venind P. S. la Săcele a vizitat și aici bisericile și scoalele din Satulung, biserica nouă din Cernat, Turcheși și Bacifalu spre cea mai mare bucurie și satisfacție sufletească a poporenților din numitele comune. Cu deosebire i-a plăcut P. archimandrit edificiile scoalelor din Satulung, biserica nouă, și din Turcheși zidite amândouă de curând după toate recentele tehnice și pedagogice moderne. Eară dintre biserici i-a plăcut biserica Stei Adormiri din Satulung zugrăvită de penul vestitului pictor Mich. Pop; și cu deosebire biserica cea nouă din Cernat, care zidită în centrul Săcelelor, în piață, pe un teren plan, având o acustică escelentă și un altar sculptat de tot gustul, și dominând prin turnul ei înalt toate Săcelele, e o adevărată pedoabă a acestora și fără îndoială cea mai frumoasă biserică din Archidieceasă. În fine P. arch. și-a exprimat o deosebită plăcere și pentru micul, dară frumosul edificiu al bisericii nouă din Turcheși zidită de arhitectul Bartesch, într'un stil cu totul nou, după cum n'am mai vădut nicăiri în întreaga românie, ea fiind o copie în miniatură a bisericii S-tului Petru din Roma.

În chipul acesta P. archimandrit plin de cele mai vii simțăminte de bucurie relative la bunăstarea edificiilor bisericilor și scoalelor din comunele Săcelelor, însoțit pretutindenea de stima și iubirea poporenților din aceste comune, a plecat în 24 August la Brașov pentru a conduce ca president comisiunea emisă din partea venerabilului consistoriu archidieceșan pentru examinarea profesorilor dela gimnasiul, scoalele reale și comerciale de acolo. Dumneșeu să l poarte pretutindenea sănătos, pentru ca, în sfera sa de activitate, să poată neimpedecat lucra spre binele și prosperarea bisericilor și scoalelor noastre. X.

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 36.

Ședința din 5 Iulie 1879.

(Înceiere).

„Pe lângă ce le două premii anuale, unul de 4000 lei și altul de 5000 lei, instituite de fericitul Năsturel Hurescu, pe lângă marele premiu Năsturel de 12,000, ce este a se acorda la 4 ani odată; pe lângă premiul Principelui Alecsandru Ión Cuză pe care l-am transformat estimp într'un premiu trienal de 4,000 lei; pe lângă cele mai modeste care le dăm din venitul fondului Zapa traducătorilor meritoși de autori eleni și latini; au venit estimp să se adauge, două alte premii anuale de câte 5,000 lei unul, instituite de Statul român, sub denumirile de Premiul Lazăr pentru lucrări științifice, și Premiul Heliade Rădulescu pentru lucrări literare. D. Dr. Fētu, după o încercare de 7 ani, a cerut și obținut de la d-v. ca premiul seu științific să fie transformat într'un premiu trienal de 4,800 lei; în fine asociațiunea Craioveană pentru dezvoltarea învățământului public ne-a încredințat sarcina de-a premia la fie care trei ani cu o

sumă de cel puțin 1,500 lei cea mai bună carte didactică.

„Atâtea stimuli nu pot să lase nepăsători pe bărbații de științe și de litere ai României și mai cu samă pe tinerimea studioasă.

„Grație generoaselor donațiuni, academia lea decis numeroase cariere de concurs.

„Tot de-o dată noi am luat, prin noul Regulament, măsurile cele mai potrivite pentru a asigura stricta pădure a condițiunilor de concursuri, osebind fondurile cu destinațiuni speciale, de acele mult mai modeste, care au servit la întreținerea academiei, și la îndeplinirea celor alte ale ei sarcine, precum publicațiuni, misiuni și alte lucrări științifice.

„Confecționarea bugetului nostru actual, votat pentru 8 luni numai adecă de la 1 Iulie curgător până la 1 Martie 1880 ne-a învederat ecsiguitatea acestor fonduri și ne-a pus în pozițiune de-a constata, că în starea prezentă a fondurilor de care dispune academia, activitatea ei să poate eșercita mai mult prin premieri de opuri, de cât prin lucrări întreprinse din însăși inițiativa secțiunilor ei.

„Remediu la aceast inconvenient nu s'a putut căuta acum îndată, de oare ce bugetul votat în sesiunea aceasta, are mai mult de scop prepararea deplinei aplecări a novelor noastre dispozițiuni relative la averea academiei.

„În vitoarea sesiune generală vom căuta mijloacele cele mai eficace spre a nu fi nevoiți mereu să obtemperăm la aceste pedeci care amenință de a pune stavile serioase la activitatea academiei.

„Nu voi încheia, d-lor, acest repede inspectat al multelor lucrări cu cari a fost ocupată sesiunea noastră de estimp, fără de-a aminti prin câteva cuvinte, plăcuta și interesanta sərbătoare cărea cei mai mulți din membrii academiei, întruniți în București, au consacrat una din zilele lor de repaus. Escursiunea făcută împreună Duminecă 24 Iunie, la curtea de Argeș, n'a fost pentru noi o simplă distrațiune, ea ne-a procurat fericita ocaziune de-a aprecia de vis monumentul din acea localitate care constituie, principalul titlu de glorie artelor române din trecut, renăscând astăzi în toată a sa înflorire, sub inteligența și autentică restaurare la care lucrează meritosul arhitect francez, d-nul André Lecomte de Nouy. Ea ne-a dat și acea satisfacțiune morală de-a vedé, prin cordiala primire ce ni s'a făcut de P. S. S. Episcopul și de cătră cetățenii Curții de Argeș, de cătră călduroasă simpatie se bucură academia Română în inima Românilor din ori ce parte a țerei.

„A dovedit din ce în ce mai mult că o merităm și că ea ne înbie la lucrări folositoare națiunii, eată d-lor învățătura practică ce vom fi cules cu toții din această plăcută escursiune,

„Terminând nu mi mai rămâne d-lor mie, ca secretar general al academiei, dăruit cu onorătoarea d-voastre încredere și purtând de acum înainte sarcina de-a înregistra faptele d-voastre, de cât a vă ura, și a vă ruga să bine voii spre onoarea corpului nostru, a nu cruța nici o dată într'acest sens, ostenelele mele.”

După lectura acestui raport, președintele, luând cuvântul mulțămese pe membrii academiei pentru toate înlesnirile ce i-a făcut spre a pute conduce la bun rezultat lucrările multiple și importante ale acestei sesiuni extraordinare și tot odată și exprimă în fața adunării, gratitudinea sa personală cătră d. G. Sion pentru concursul activ și zelos, ce d-lui i-a dat în tot timpul cât a purtat în povăraștoarea sarcină de secretar general al societății academice.

Președintele declară sesiunea extraordinară a anului 1879 închisă.

Ședințele ordinare ale academiei vor începe chiar de mâine, Vineri 6 Iulie, când prin decisiunea adunării ședința se va ține excepțional, la 9 oare dimineața, spre a se verifica prezentul proces-verbal, eară sesiunea generală a anului 1880, se va deschide în ziua de Marți 18 Martie.

Președinte, Ioan Ghica.

Secretar general, Odobescu.

Varietăți.

* Escelența Sa) I. Preasăntitul Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul însoțit de I. S. P. archimandrit Nicolae Popea unii dintre ases. consistoriali și alți bărbați din inteligența noastră de aici, a plecat eri la Poiana (Mercuri) spre a sănti astăzi scoala noastră de acolo. Precum sântem informați, Escel. Sa și cu bună samă si acei ce l însoțesc, vor visita duminecă și comuna Jina.

* (Comitetul asociațiunii) pentru spriginirea învățăcelor români meseriași anunță: că sânt locuri la meseriile de măsar, de cordoner, de lăcătar, de cojocar, de pălărier și păpucar.

Părinții cari voiesc a aplica fiii lor la aceste meserii să se adreseze la președintele B. Baiulescu, producând carte de botez și atestat de școală, copii au să fie în vîrstă de 14 ani; condițiile sânt 4 ani învățatură și vestmintele dela părinți.

* (Foc). Din Sălașul superior în 4/16 Septemvre 1879. ni se scrie: Marți în 9 Septemvre s. n. pe la 12 oare la ameași s'a escat un foc îngrozitoriu dintr'un car cu nesce gunoaie între care după cum cugeta unii și alții se poate că au fost picat nesce chibrituri (lemnșu) și aprindându-se de ferbințeala Soarelui, îndată au prefăcut în cenușă 70 case, dimpreună cu toate clădirile economice, cu bucatele și nutrețul adunat prelângă case.

Cea mai mare durere este, că acei nenorociți, ca foști nobili nemeși, ne învățați fiind cu dările cele mari ce ne apasă, pe cari în mai multe rânduri i-am sfătuit să și asigureze casele precum și alte clădiri contra focului n'au ascultat și nu vreau să asculte. În urma Circulariului Prea Vener. Consistoriu de sub Nr. 1444 (Sibiu de dato 2 Iunie a. c.) i-am dojenit, să asigureze ambe bisericile, de oare ce la noi în Sălașul super. se află două bis. gr. or. (una a fostilor iobagi și una a nobililor) și nici la acea nu se învoiesc. În zădar ne punem silința, căci nemeși din Valea Hațegului nu ascultă de cuvântul preoților.

Zacharie Muntean.
paroch. gr. or.

* (Incendiu în pădure). Pădurile cari se află în giurul Mehadii (baile lui „Hercules”) ard de vre-o câteva zile mereu, și focul așa e de mare și de estins, în cât toate mijloacele întrebuițate spre stingerea lui n'au ajutat nimica. Numai o ploaie mare și îndelungată ar pute stinge. Au ars până acum mai mult de 300 jugere pădure. Debia acum să putut stinge focul colosal, după cum i se telegrafează jurnalului „Temesvarer Zeitung”.

* (Duel) Pentru salvarea onoarei renumitului Várady cu istoria cea frumoasă a medailor de distincțiune a provocat notariul comitatului Brașovului pe pretorul Feldioarei la duel care se sfârși, că notariul își primice i s'a cuvenit.

* (Un lup călăreț). În apropierea comunei Perecseni în Ungaria sări un lup în spinarea unui mînz, de bună samă nu din dragoste cătră mînz, dar nici pentru a face o preumblare călăresce. Mînzul însă rupend fuga cătră sat ajunge cu lupul pe spinare i în comună, unde locuitorii firesce îi făcură stersitul.

* (Bătae de joc prusiană). Si vis pacem para bellum se traduce

după sistema prusiană în: Deși vrei în Alecsandrovo și Varșovia pace, gătescete de rebel între Pila și Königsberg.

* (Cheiul dela Galați confundat). „Vocea Cov.” dela 22 August scrie: Alaltă sară cheiul era în picioare intact și eri dimineața o parte din el, vre-o 180 metri lungime, era dispărut în fundul pământului — printr'un fenomen neexplicabil încă — și fără a i se cunoaște măcar urmele, căci apa Dunărei înlocuia cheiul în partea dispărută. E curios lucru, că caiecele ce se aflau lângă acea parte a cheiului n'au suferit nimic; numai măteloții lor au aușit sbucnitura energică ce a avut loc când s'a făcut cufundarea. Eacă încă multe sute de mii de lei înghițite de pământ! Dar a fost o norocire, că fenomenul a avut loc noaptea, căci ziua ar fi putut înghiți multe vieți omenești. Impregiurul părții cufundate sunt crepături mari și capetele cheiului aplecate spre abis. Crepăturile devin din ce în ce mai mari, astfel încât se poată să se mai prăbușască încă o parte din cheiu. S'au făcut eri sondagie până la o adâncime de 6 metri, dar nu s'a dat de urma părții de cheiu dispărute.

Bursa de Viena

din 19 Septemvre n. 1879.

Împrumutul de stat din 1860	126 —
Acțiuni de bancă	826 —
Acțiuni de credit	261 —
Valuta nouă imperială germană	57 75
London	117 75
Galbin	5 60
Napoleon d'aur (poli)	9 35 1/2

Economic.

Sibiu, 16 Septemvre n. Pro hectolitru: Grâu fl. 6.60—7.40; Grâu secăreș, fl. 5.70—6.30; Săcară fl. 4.—4.40; Orz fl. 3.90—4.30; Ovăs fl. 2.—2.40 Cucuruz fl. 4.60—.5; Mălaiu fl. 5—5.50; Cartofi fl. 1.25—1.55; Semănțăde cânepă fl. 9.50—10; Mazere fl. 6—6.50; Linte fl. 10—10.50; Fasole fl. 6.50—7 pro 50 chilo. Făină de pâne fl. 5.50; Slănină fl. 30—35; Unsoare de porc fl. 24.50—25; Său brut pro 50 chilo fl. 16.50; Său de luminări fl. 22.50—23; Luminări de său 50 chilo fl. 28—28.50; Săpun fl. 20—20.50; Fân 60 chilo fl. 0.70—0.75; Căneapă pro 50 chilo fl. 16—18 Lemne vârtoase de foc pro metru cubic fl. 3.—Spirt pro grad 55—60 cr. pro chilo: carne de vită 40—42 cr.; Carne de vișel 32—40 cr. carne de porc 35—38 cr.; carne de berbec 26—28 cr.; ouă 10 de 20 cr.

(Têrgul Sibiului) ținut în 15 Septemvre n. a fost preste tot ceva mai bun ca de mijloc. Cu toate aceste un astfel de têrg n'a avut Sibiul de multă vreme. Cumpărători și mai cu samă vândători destui. Cel mai bun têrg l'au avut între profesioniști măsarii, bugnerii și rotarii, cari vânduși și toată marfa s'au dus cu bani bunișori a casă. Era îmbulzită formală pe la buți, cari în scurt timp au trecut ca mierea și cu prețuri mărișoare, o dovadă, că se așteaptă un cules bun de vii. — Têrgul ar fi fost de astădată și mai bun, dacă ar fi avut vitele trecere mai bună, dară aceste n'au fost prea cercetate și cari s'au vândut au fost foarte eftine. Așa notăm în special: oile la 1500 capete au trecut cu fl. 10.14—16 părechea; caprele cu fl. 5—6 per cap; porcii la 500—600 capete în têrg s'au putut vinde de-abia în număr de 100—170 cu fl. 50—80 părechea; vite cornute au fost la 3500—4000 în têrg; dintre aceste au trecut vre-o 2300 capete și adevă: boii cu fl. 100, 250 și 360 părechea; vacile cu fl. 50—120 per cap; bibolii cu fl. 50—120 per cap; dintre caii, cari s'au aflat în têrg în număr de vre-o 1000—1200 capete, au trecut de-abia vre-o 500 capete și adevă: caii de ham cu fl. 120—200, cei țărănesci cu fl. 30—100. Armăsari și soiuri mai nobile de cai nu s'au vândut în têrg, dară nice n'a cam fost întrebare după ei. — Cumpărătorii de vite au fost rău reprezentați, încât acest têrg de vite se poate numi slab.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitățiuni: în 14 Oct. imob. lui Martin Kováts în Valusud (trib. Cluj); în

27 Noemv. și 27 Dec. imob. lui Florian Mărian în Bichij (judec. cerc. Năsăud); în 20 Oct. și 28 Noemv. imob. lui Francisc Daczo și soției sale în Liorința (trib. M. Oșorheiu); în 13 Oct. și 13 Noemv. imob. Mariei Popa în Ciugud (trib. Alba-Iulia); în 17 Oct. și 18 Noemv. imob. d-nei Francisc Haller născută Gyulai în Cluj (trib.); în 10 Oct. imob. lui Iosif Farkas în K. Kagya (judec. cerc. Székelyhid); în 11 Noemv. și 11 Dec. imob. lui Iván Sângiorzan în Parva (judec. cerc. Năsăud); în 30 Sept. și 30 Oct. imob. soției lui Iuon Fleischer în Moardăș (judec. cerc. Mediaș); în 18 Oct. și 18 Noemv. imob. Mariei și Nicolae Muntean în Veneția de jos (judec. cerc. Făgăraș); în 14 Oct. imob. lui Moise Petre în Hoghis (judec. cerc. Sighișoara); în 27 Sept. imob. lui Iuon Székely și George Katana în Gogon (trib. Ibașfalău); în 20 Oct. și 20 Noemv. imob. d-nei Iuon Roman în Deva (trib.)

CONCURS.

După ce prea venerab. consistoriu archidieceșan prin părinteasca ordinațiune dto 21 August a. c. Nr. 2092 a încuviințat instituirea unui post de capelan la parochia Casteu, lângă neputinciosul paroch Ioan Daniil se escrie cu aceasta concurs până la 30 Septemvre a. c. cu următoarele emolumente.

1. Din cassa alodială 150 fl. v. a.
2. 3 1/2 jug. pământ.

3. Venitele stolare usitate după calcul mediu de 5 ani 70 fl. v. a. anuatim toate în suma de 270 fl. v. a.

Doritorii de-a ocupa acest post de capelan au ași așterne petițiunile lor la Subsemnatul oficiu protopresbit. instruite în sensul stat. organic, cu documentul, că au absolvat cel puțin gimnas. inferior și cursul teologic, până la termenul sus scris.

Orăștie 4 Septemvre 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

N. Popoviciu m. p.,
protopresbiter.

1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunei vacante de învățătoriu la scoala confes. gr. or. din Albac-Arada, se deschide concurs până la 30 Septemvre a. c.

Emolumentele sânt:

1. Salariu anual de 300 fl. v. a. solvind în patru rate anticipative.
2. Cuartir și lemnele necesare.
3. Un fenaș de un juger.

Dela concurenți se recere să fie absolvat cel puțin 5 clase gimnasiale, cursul clerical, și esamenul de calificățiune.

Doritorii de-a ocupa acest post au de ași subșterne petițiunile astfel instruite la subșcrisul inspector scolar în Abrud.

Abrud în 28 August 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial din Albac-Arada.

Ioan Gall m. p.,
prot. și administr. Zlatnei
superioare.

2—3

Nr. 233—1879.

2—3

CONCURS.

Comitetul parochial și comunal din Poiana-Mărului, declarând stațiunile învățătoresci de vacante s'a scris prin acest concurs pentru un învățătoriu primar cu salariu anual de 200 fl. v. a. și pentru altul secundar cu 100 fl. v. a. cum și cuartire naturale, și lemnele trebuincioase de încălțit pentru amândoi.

Doritorii de-a ocupa posturile învățătoresci sus arătate vor avé ași așterne suplicele lor, instruite în sensul statutului organic și al dispozițiunilor sinodale din anul 1873 subșcrisului oficiu ppresbiteral, până la 23 Septemvre a. c. st. v. cei mai bine cua-

lificați și versați în limbile patriei vor avé preferință la alegere.

Făgăraș 30 August 1879.

La cererea comitetului parochial și comunal din Poiana-Mărului.

Petru Popescu m. p.,
ppresbiter.

Nr. 39—1879.

3—3

CONCURS.

La scoala normală capitală gr. or. din Reșinariu a devenit un post de învățătoriu vacant. Pentru întregirea acestuia se deschide concurs până în 28 Septemvre st. v. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Un salariu anual de 350 fl. v. a. plătabil în rate lunare anticipative.
2. Relut pentru cuartir și lemne 60 fl.

Doritorii de-a ocupa acest post au săși aștearnă petițiunile lor până la termenul prefript comitetului parochial pelângă care să dovedească:

- a) că sânt de religiunea gr. or.;
- b) că au absolvat cel puțin gimnasiul inferior și cursul pedagogico-teologic cu succes bun;
- c) să producă atestat despre depunerea esamenului de calificățiune învățătorescă;
- d) cei ce vor dovedi, că au absolvat clase mai multe și au și pracsă învățătorescă se vor preferi.

Învățătorii devenit ales va servi în primul an în mod provisoriu de probă; mai departe el va fi datoriu a ține duminica și sərbătoarea în rând cu ceialalți învățători de aici câte o strană în biserică; de aceea se cere ca el să scie cântările și tipicul bisericesc.

Cei ce doresc a concura la acest post, vor fi datorii a se presenta până la finea concursului aici la Reșinariu, și a cânta în biserică, pentru a li se cunoască dexteritatea în tipic și cântările bisericesci.

Concurentul, carele va dovedi calificățiunea de-aptut propune sistematic cântările corale cu elevii scolari, are încă o remunerațiune anuală de 100 fl. v. a.

Reșinariu în 29 August 1879 st. v. În conțelegere cu părintele administrator protopresbiteral tractual.

Comitetul parochial.

Publicare de licitațiune.

Luni în 10/22 Septemvrie, la 9 oare înainte de ameași se vënd lici-tando în curtea casei Nr. 27 sub spinarea cânelui, părțile de lemn a unei suri mari derimate.

Sibiu în 3 15 Septemvrie 1879.

Inspectoratul realităților archidieceșei gr.-orientale.

[44] 2—2

Nr. 1944 1879 tkv.

Arverési hirdetmény.

Az Abrudbányai kir. Járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik hogy Paul Petru végrehajtatónak Popovics György végrehajtatást szenvedő ellen 200 fl. s járulékaí iránt végrehajtatási ügyben alperesnek a Petrosányi 25 szám tjbk. A + 1—17 Rend 15. 52. és 55 ház szám alatt tulajdónaúl felvett és 1304 fl. 29 kr. becsült ingatlanai az 1879 évi Október hó 4-ik napján dél. e. 9 órakor, mint első, és 1879 évi November hó 4-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben, a Petrosányi községi irodába megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1 ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett birtok nem fog eladatni.

2 szor. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 130 fl. 40 kr. készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni. Végrehajtató ettől mentes.

3-szor. Vevő köteles a vételárt két egyenlő részletben, és pedig: az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a második at ugyanazon naptól számítandó 15 nap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. telekkönyvi hatósághoz lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani.

5-ször. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszná és terhei az időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá becsátatni és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, a vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy a részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be: különben azak a végrehajtatás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítottani.

Végül felszólittatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén, vagy annak közelében lagnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésök végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelezték be, ellenkező esetben hivatalból kijelvezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Az Abrudbányán kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság Abrudbányán 1879 évi június hó 25-ik napján.

[43] 2—3

Neoplanta.
1875.
Medaliă de argint.

Seghedin.
1876.
Medaliă pentru merite.

CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA

pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă clopotele găurite, inventate de densusul, a căror sunet este mai adenc decât acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți sânt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de proasce portative și de mână.

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[27] 12—12